

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 229

гр. Бургас, 12.09.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в закрито заседание на дванадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Илияна Т. Балтова

Членове: Христина З. Марева
Кремена Ил. Лазарова

като разгледа докладваното от Христина З. Марева Въззивно частно търговско дело № 20222001000187 по описа за 2022 година

Производството е по частна жалба, подадена на основание чл. 274, ал. 1, т. 1 ГПК вр. чл. 613а, ал. 3 ТЗ от „В. Г.“ ООД (н) чрез временния синдик – И. Р., против протоколно определение от 15-ти юни 2022 г. по т.д. № 83/2021 г. по описа на Бургаски окръжен съд, с което производството по това дело е прекратено за частния жалбоподател.

В частната жалба се оспорва като неправилен и незаконосъобразен решаващият извод на съда за липса на процесуална легитимация за „В. Г.“ ООД (н) да участва като съищец, тъй като предявеното от него вземане срещу несъстоятелния длъжник – „К. И.“ ООД (н) е включено в списъка с неприети вземания. Поддържа се, че предвид предявяването на вземането в производството по несъстоятелност и извършените действия от „В. Г.“ ООД (н) – описани подробно в частната жалба, за установяването му, вкл. чрез иск на основание чл. 694, ал. 2, т. 1 ТЗ, по който е образувано производството по т. д. № 366/2020 г. по описа на БОС, обосновават правния интерес и легитимацията на това дружество да предявява исковете по чл. 649 ТЗ. Позицията се на съдебна практика на ВКС, обективирана в определение № 192 от 12.05.2022 г. в този смисъл. Настоява се, че при уважаване на предявения иск за вземането му, който спор е висящ и съдебният акт по т.д. № 366/2020 г. по описа на БОС не е влязъл в сила, правата на „В. Г.“ ООД (н) като кредитор ще бъдат преклудирани и накърнени. Счита, че процесуалната му легитимация като кредитор в производството по т. д. № 83/2021 г. по описа на

БОС е обусловена от приключването на производството по т. д. № 366/2020 г. по описа на БОС, поради което поддържа наличието на предпоставки съгласно чл. 129, ал. 1, т. 4 ГПК за спиране на производството по иска на основание чл. 649, ал. 1 ТЗ до приключване на производството по иска на основание чл. 694, ал. 2 ТЗ

Иска се отмяна на обжалваното протоколно определение с указания за участието на „В. Г.“ ООД (н) в производството по т. д. № 83/2021 г. по описа на БОС, образувано по предявения от друг кредитор против несъстоятелния длъжник - „К. И.“ ООД и Д. С. Г. иск на основание чл. 649, ал. 1 вр. чл. 647 ТЗ и евентуално – да се постанови спиране на производството по т. д. № 83/2021 г. на БОС до приключване с влязъл в сила съдебен акт на производството по т. д. № 366/2020 г. по описа на БОС.

В срока по чл. 276, ал. 1 ГПК по делото е постъпил отговор от адв. Адвокат Д. Р. като процесуален представител на Д. С. Г. - ответник по предявеният иск на основание чл. 649, ал. 1 във вр. с чл. 647, ал. 1, т. 6 ТЗ, в който се изразява становище за неоснователност на частната жалба.

Бургаски Апелативен съд намира, че частната жалба е допустима - подадена е от надлежна страна срещу определение, подлежащо на обжалване съгласно чл. 274, ал. 1 т. 1 ГПК.

Разгледана по съществото ѝ, частната жалба е неоснователна.

Производството по търговско дело № 83/2021 г. по описа на Бургаски окръжен съд е образувано по искова молба подадена от „А и Л Т. П.“ ЕООД против „К. И.“ ООД (н) и Д. С. Г. за обявяване за недействителността по отношение на кредиторите на „К. И.“ ООД (н) на сделка по нотариален акт номер 172 том първи регистрационен номер 1253 дело 160 от 2019 година с която дружеството е продала на ответницата Д. Св. Г. недвижими имоти – самостоятелни жилищни обекти в сграда с ид. № 11538.4.28.1, гр. Свети Влас, общ Несебър.

В производството образувано по така предявения иск на основание чл. 649, ал. 3, пр. 2 ТЗ като съищци са били конституирани също „Х.“ ЕООД и „В. Г.“ ООД (н) – последното представлявано от временния синдик И. В. Р. С протоколно определение от 15 юни 2022 година съдът е констатирал, че с решението по т. д. № 366/2020 г. по описа на БОС, предявеният от „В. Г.“ ООД (н) иск по член 694, ал. 2 ТЗ е бил отхвърлен. Прието е, че за „В. Г.“

ООД (н) не е налице активна легитимация за присъединяването му като съищец на основание чл. 649, ал. 3 ТЗ, тъй като кредитор по смисъла на чл. 649, ал. 1 ТЗ е само такъв с прието вземане. Въз основа на това съдът е отменил определението си, с което е конституирал частния жалбоподател като съищец и е прекратил по отношение на него производството.

Бургаски Апелативен съд намира че така постановеното определение е правилно и законосъобразно и е съобразено изцяло с Определение № 192 от 12.05.2022 г. на ВКС по ч. т. д. № 227/2022 г., I т. о., ТК, докладчик съдията Р. Б. с което „В. Г.“ ООД (н), с което по повод обжалването на определение № 120/16.08.2021 г. по т. д. № 183/2021 г. на Бургаски апелативен съд, в частта му за потвърждаване на определение № 261165/14.05.2021 г. по т. д. № 285/2021 г. на Окръжен съд – Бургас, за прекратяване на производството по предявени от дружеството, наред с ищите "Х." ЕООД и "Ц. [населено място]" ЕООД искове, с правно основание чл. 647 ТЗ, против "К. И." ООД /н./ и "ЕС 111" ЕООД, на въпроса относно наличието на качеството на "кредитор на несъстоятелността" по смисъла на чл. 649, ал. 1 ТЗ, изхождайки от нормата на чл. 616, ал. 1 ТЗ и необходимостта от синхрон между легитимацията на лицата - "кредитори на несъстоятелността" по смисъла на чл. 649, ал. 1 ТЗ и лицата "кредитори" в чл. 649, ал. 5 от ТЗ, се посочва, че това са само лицата с право на удовлетворяване от масата на несъстоятелността, спрямо които се разпростират субективните предели на силата на пресъдено нещо, т. е. кредитори с "приети вземания", по смисъла на чл. 693 ТЗ, като правата на кредитори със спорни вземания са предмет на регламентация само по изключение и с изрични разпоредби на закона.

По поставения в частната жалба въпрос за връзката на преюдициалност на производството по иска на основание чл. 694, ал. 2 ТЗ по отношение на производството по предявения иск, попадащ в обхвата на чл. 649, ал. 1 ТЗ понастоящем в съдебната практика безспорно и безспорно е отречена такава връзка преюдициалност. Специалните искове по чл. 649, ал. 1 ТЗ имат за предмет правни действия, които са противоправни и накърняват масата на несъстоятелността, а субективните предели на СПН на решението по тези искове обхващат длъжника, синдика и всички кредитори – чл. 649, ал. 5, изр. 2 ТЗ. Поради това те се предявяват от синдика, а при неговото бездействие – от всеки кредитор на несъстоятелността, какъвто би могъл да е само кредитор с прието вземане в изяснения по-горе смисъл. Съгласно чл. 649, ал. 3, изр. 1

ТЗ, когато искът е предявен от кредитор, съдът служебно следва да конституира синдика на ответното дружество – длъжник като съищец. Предвид участието на синдика на длъжника като съищец не възникват пречките за движение на делото по смисъла на чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК с оглед на висящото исково производство за вземането на кредитора, който претендира встъпване на основание чл. 649, ал. 3 ТЗ в производството, образувано по иск на друг кредитор. Без значение за предмета на настоящото частно производство е поставения в отговора на частната жалба въпрос, дали кредиторът, по чийто иск е образувано производството, има качеството на кредитор с прието вземане по смисъла на чл. 693 ТЗ, респективно – кредитор на несъстоятелността. Само за пълнота следва да се посочи, че по този въпрос също са относими изложените съображения относно задължителното участие на синдика на ответното дружество – длъжник „К. И.“ ООД (н).

Мотивиран от гореизложеното, Бургаски апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение от 15-ти юни 2022 г. по т.д. № 83/2021 г. по описа на Бургаски окръжен съд.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВКС на РБ в едноседмичен срок от съобщаването му на странете.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____